

РЕШЕНИЕ

№ 5254

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11723** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на от П. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх.В ет.2 ап.4, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-2222 10 22 000732-091-001/05.08.2022 г., издаден от С. Т. К.–орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1777/11.11.2022 на ЗА Директора на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на Д. в качеството му на член на управителен орган на „Европроект билд“ ЕООД, за задължения на дружеството общо в размер на 206 112.05 лв., в т.ч. за корпоративен данък за 2019г. в размер на 71 597.45 лв., лихви върху тях в размер на 15 235.57лв, за данък върху доходите на физическите лица за периодите м.08.2010г. до м.01202г. в размер на 5 135.69 лв., лихви върху тях в размер на 1 422.51лв., за осигурителни вноски за ДОО за периодите от 0.08.2019 до 31.01.2020г. в размер на 11 784.17лв., лихви върху тях в размер на 3 267.02 лв., за здравни вноски за периодите 01.08.2019г. до 31.01.2020г. в размер на 4 833.33лв., лихви върху тях в размер на 1 340.12лв., за вноски в УПФ за периодите 01.08.2019 до 31.01.2020 в размер на 2 871.69лв., лихви върху тях в размер на 795.99 лв., за ДДС за периодите 02.2019г. до м. 04.2019, от м. 09.2019 до м.12.2019г., м.03, м.06, м.07, м.10 2020г. и м.05 2021г., общо в размер на 66 126.73 лв. и лихви върху тях в размер на 21 701.78лв. С жалбата се настоява, че оспорваният акт е незаконосъобразен, тъй като П. С. Д. не е управител, нито член на управителен орган на „Европроект билд“ ЕООД и изобщо не е сред лицата, адресати на нормата на чл.19 ал.2, нито тези по чл.19 ал.3 ДОПК, като

се сочи справка от Търговския регистър , видно от която управител на дружеството е А. А., а едноличен собственик на задълженото дружество е друго юридическо лице-„Ендорс“ ЕООД, като се сочи нормата на чл.147 от Търговския закон, която не поставя знак за равенство между собственик на капитала и управител на дружеството, според жалбоподателя.

Твърди, че не са налице и останалите хипотези на чл.19 ал.2 ДОПК.

Относно втората предпоставка по чл.19 ал.2 ДОПК- с жалбата се твърди, че няма извършено действие по разпореждане с имущество на задълженото дружество и действията, посочени в РА-разпределение на дивидент от „Европроект билд“ ЕООД в полза на едноличния му собственик „Ендорс“ ЕООД и предоставянето на заеми на дружеството в полза на трети лица, не попадат в обхвата на чл.19 ал.2 ДОПК. Отделно от това се твърди, тези действия не са извършени недобросъвестно и дори след разпределението на дивидент, „Европроект Билд“ ЕООД е разполагало с активи в значителен размер, с които е можело да погаси всички данъчни и осигурителни задължения, както непосредствено след датата на разпределението на активите, така и към датата на издаване на РА. Акцентира се върху това, че П. Д. е подписал решението за разпределението на дружеството като представляващ дружеството „Ендорс“, което е едноличен собственик на капитала на „Европроект билд“ ЕООД, а не в лично качество. Относно твърдението в РА за предоставените заеми, жалбоподателят акцентира, че заемите са предоставени от управителя на дружеството- А. А..

За третата предпоставка по чл.19 ал.2 ДОПК в жалбата се твърди, че не е налице причинно- следствена връзка между поведението на П. Д. и настъпилата невъзможност за погасяване на публичните задължения на „Европроект Билд“ ЕООД и такава връзка не доказва от ответника. Твърди се отново, че не е доказана невъзможност на „Европроект билд“ ЕООД да погаси публичните си задължения и това се установява от изготвената по дело съдебно-счетоводна експертиза.

Относно четвъртата предпоставка в жалбата се твърди, че не е налице.

С тези съображения настоява за отмяна на незаконосъобразния РА. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат, който поддържа изцяло жалбата по изложените в нея съображения, депозира писмени бележи като претендира и сторените в производството разноски.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, в хода по същество поддържа становище за неоснователност на жалбата, като се позовава на мотивите, изложени в решението, с което е потвърден РА и поддържа становище, че приетата ССЕ в хода на дело не оборва изводите в РА, тъй като същата се основава на счетоводни документи, а не на реално имущество и не са ангажирани доказателства, че активите, отразени в счетоводните документи съществуват реално. Искането е съдът да отхвърли жалбата и да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 894.00 лв.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2222 10 22 000 732-020-001/ 14.02.2022 г., връчена по електронен път на 28.02.2022г., изменена със ЗВР №Р-2222 10 22 000 732-020-002/28.04.2022г. /връчена на 12.07.2022г./ и ЗВР №Р 2222 10 22 000 732/020-003/23.05.2022г. /връчена електронна на П. Д. на 23.05.2022, издадени от С. Т.

К. на длъжност на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК на П. С. Д., за установяване на отговорността му за задължения на „Европроект билд“ ЕООД за в качеството му на член на орган на управление за следните видове задължения по периоди:

1. отговорност за корпоративен данък за периода от 01.01.2019 до 31.12.2020
2. отговорност за данък върху доходите от трудови и приравнени н тях правоотношения –за периода от 01.08.2019 до 31.01.2020
3. отговорност за ДДС-за периода от 01.02.2019г. до 31.05.2021г.
4. отговорност за ДОО-за осигурители- за периода от 01.08.2019 до 31.01.2020
5. отговорност за вноски за здравно осигуряване за осигурители – от 01.08.2019 до 31.01.2020
6. отговорност за универсален пенсионен фонд –от 01.8.2019 до 31.01.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-2222 10 22 000 732-092-001/11.07.2022 /връчен електронно на 12.07.2022г./.

Лицето е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и на 22.07.2022г. е подало писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ №Р-2222 10 22 000732-091-001/05.08.2022 г., издаден от С. Т. К.–орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията. В хода на ревизията е установено, че „Европроект билд“ ЕООД има задължения общо в размер на 206 112.05 лв., в т.ч. за корпоративен данък за 2019г. в размер на 71 597.45 лв., лихви върху тях в размер на 15 235.57лв, за данък върху доходите на физическите лица за периодите м.08.2010г. до м.01.202г. в размер на 5 135.69 лв., лихви върху тях в размер на 1 422.51лв., за осигурителни вноски за ДОО за периодите от 0.08.2019 до 31.01.2020г. в размер на 11 784.17лв., лихви върху тях в размер на 3 267.02 лв., за здравни вноски за периодите 01.08.2019г. до 31.01.2020г. в размер на 4 833.33лв., лихви върху тях в размер на 1 340.12лв., за вноски в УПФ за периодите 01.08.2019 до 31.01.2020 в размер на 2 871.69лв., лихви върху тях в размер на 795.99 лв., за ДДС за периодите 02.2019г. до м. 04.2019, от м. 09.2019 до м.12.2019г., м.03, м.06, м.07, м.10 2020г. и м.05 2021г., общо в размер на 66 126.73 лв. и лихви върху тях в размер на 21 701.78лв. Общият размер на задълженията на дружеството е 206 112.05 лв., от които главница е 162 349.06 лв. и лихва в размер на 43 762.99 лв. Прието е, че задълженията на дружеството не са били събрани и са обявени за несъбираеми и П. С. Д. като член на орган на управление на дружеството „Европроект билд“ ЕООД недобросъвестно е извършил посочените две разпореждания – разпределяне на дивидент и предоставяне на заеми със средства на дружеството, като по този начин е осъществил състава на чл. 19, ал. 2 от ДОПК за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за задълженията на дружеството.

Издаденият РА е оспорен от жалбоподателя и с Решение №1777/11.11.2022 на ЗА Директора на дирекция ОДОР С. НАП е потвърден. По делото е приложена заповед от 21.05.2021г. на Изпълнителния директора на НАП, с която Е. С. П. е оправомощена да замества титуляра Т. Т. поради ползване на отпуск, командировка или друга уважителна причина като изпълнява правомощията на директор на дирекция ОДОП С. НАП и болничен лист за Т. Т. към датата на издаване на заповедта и решението.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна е допусната съдебно – счетоводна експертиза, приета като доказателство по делото. От същата се

установява, че размерът на задължението на дружеството за данъци и осигуровки е 163 000.00 /в РА е посочено 162 349.06 лв./, като размера на активите на дружеството надвишава размера на задълженията му 2.89 лв., а ако бъдат прибавени лихвите към главницата за задълженията на дружеството е видно, че размерът на активите на дружеството е 459 000.00 лв отново надвишава данъчните задължения-главници и лихви към тях с 216 000 лв., т.е. 2.22 пъти.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая ревизионният акт е издаден от С. Т. К.–орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, видно от ЗВР и ЗИЗВР, следователно същият е издаден от компетентния съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК орган.

Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образеца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК.

Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионното производство е образувано съгласно чл.112, ал.1 от ДОПК с издаването на ЗВР Заповедта за възлагане на ревизията има задължителното съдържание по чл.113, ал.1, т.1 от ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано, определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите, конкретизиран е обхватът на ревизията, включително чрез отразяването в частта „други обстоятелства, имащи значение за ревизията“, че тя е за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК за задължения за данъци и/или ЗОВ на „Европроект билд“ ЕООД, даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл.114, ал.1 от ДОПК. Не е пропуснат преклузивният срок по чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за ревизираните периоди. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. Ревизията е извършена в определения срок. За резултатите от нея е съставен РД, чието съдържание удовлетворява изискванията на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК. Разпоредбата на чл.19 от ДОПК урежда особени случаи на лична имуществена отговорност на лица, управляващи задължени за данъци/осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. Фактическите състави по чл.19 от ДОПК не характеризират типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. С. място на разпоредбата – дял първи „обща правила“, глава четвърта, „задължени лица“, логическото и граматическото тълкуване на нормите, обективиращи фактическите състави на института, води до извода, че се касае за субсидиарна отговорност на трето лице по отношение на вземане, което има публичен характер. Всички факти, осъществяващи фактическите състави по двете алинеи на чл.19 от ДОПК следва да се установят по несъмнен начин още в хода на ревизията - чл.170, ал.1 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК и в съдебното производство подлежат на главно и пълно доказване от органите по приходите. Издадените ревизионни актове спрямо дружеството имат доказателствено значение единствено и само досежно наличието и размера на установените задължения за данъци или задължения за

осигурителни вноски /ЗОВ/ спрямо дружеството и периода, за който са установени тези задължения.

Разпоредбата на чл. 19 от ДОПК предвижда особен случай на лична имуществена отговорност на лица, явяващи се управители на задължени за данъци (осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК). В конкретния случай отговорността на жалбоподателя е ангажирана с твърдение от органите по приходите за наличие на втората хипотеза на чл.19 ДОПК. Отговорността на физическото лице по чл.19, ал.2 от ДОПК е субсидиарна и възниква от момента, в който се установи, че задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски не могат да бъдат събрани от субекта по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. За да бъде реализирана отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК следва да са налице следните предпоставки:

1. субект на отговорността да е физическо лице, имащо качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл.14, то.1 и 2 от ДОПК към момента, за който са установени публичните задължения за последното;
2. членът на орган на управление, действайки недобросъвестно:
 - 2.1. да извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент или
 - 2.2. да отчужди безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, имущество на задълженото лице;
3. вследствие на горните разпоредителни действия имуществото на дружеството да е намаляло и изключително по причина на извършените разпоредителни сделки да не са платени данъци или осигурителни вноски.

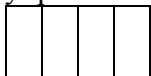
Отговорността на управляващия е лимитирана - до размера на извършените плащания, съответно до размера на намаленото имущество. Посочените материалноправни условия следва да са налице кумулативно - при отсъствието на което и да е от тях, нормата на чл.19, ал.2 от ДОПК е неприложима.

Тежестта на доказване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата се носи от органа по приходите (арг. чл.170, ал.1 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК), който следва да проведе пълно доказване, като създаде сигурно убеждение у съда в настъпването на всички факти от хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК.

В случая спорът се свежда до преценка наличието на предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на жалбоподателя.

1. Налице е първата предпоставка на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, а именно- П. С. Д. е член на орган на управление на „Европроект билд“ ЕООД. Верни са твърденията в жалбата и писмените бележки, че след служебна проверка в Търговския регистър като управител на посоченото дружество се установява А. Н. А.. В случая обаче е приложима нормата на чл.147 ал.1 изр. 2 от Търговския закон относно управлението на еднолично ООД, съгласно която ако собственикът на ЕООД е юридическо лице, неговият ръководител или определено от него лице управлява дружеството. Доколкото собственик на „Европроект билд“ ЕООД е ЮЛ- „Ендорс“ ЕООД с едноличен собственик и управител П. С. Д., то изводът, който следва въз основа на чл.147 ал.1 изр.2 ТЗ е, че П. Д. е управлява и представлява „Европроект билд“ ЕООД. В този смисъл е и Определение № 603 от 18.11.2022 г. на ВКС по к. ч. т. д. № 2188/2022 г., което препраща към утвърдена съдебна практика в тази насока /“ Следователно в тази хипотеза органиният представител на търговското дружество едноличен собственик на капитала на функциониращо в еднолична форма търговско дружество притежава две качества - на лице, което по силата на изрично

разпореденото от закона – чл. 65, ал. 3 от ТЗ упражнява правата му в ЕООД и на управител на това търговско дружество / чл. 147, ал. 1, изр. 2 от ТЗ/.

2. По отношение на втората предпоставка:

Безспорно по делото са ангажирани доказателства за извършено разпореждане от страна на П. С. Д. като собственик и управител на „Ендорс“ ЕООД, което дружество е собственик на „Европроект билд“ ЕООД, на дата 21.09.2021г., с което е взето решение за разпределяне в полза на „Ендорс“ ЕООД дивидент в размер на 412 000.00лв., неразпределена печалба от минали години. Не се спори по делото, че към този момент дружеството „Европроектбилд“ ЕООД е имало непогасени публични задължения.

По делото не се спори и за второто разпореждане, предмет на обсъждане в РА- за предоставени заеми, подписани от А. А. като управител на дружеството.

За тези разпореждания в РА е посочено, че прехвърлянето на сумата в размер на 412 000.00 на „Ендрос“ ЕООД е целяло разходване на наличните парични средства в дружеството с цел неплащане на данъчните и осигурителните задължения на дружеството, като се установява доказана невъзможност да бъдат събрани данъчните и осигурителните задължения на дружеството в резултат от плащането на дивиденти и предоставянето на заемни парични средства на трети лица, тъй като „Европроект билд“ ЕООД няма плащания към фиска след 24.10.2019г., а не разполага и с движими вещи и/или недвижими имоти. Според РА е налице е недобросъвестност от страна на П. С. Д., тъй като той е знаел за задълженията на „Европроект билд“ ЕООД и въпреки това са налице двете разпореждания със средства, вместо да бъдат платени задълженията на дружеството за данъци и осигуровки. Съдът изцяло споделя направените изводи в РА, както за безспорно извършените разпореждания, така и за недобросъвестност по смисъла на чл.19 ал.2 ДОПК, като аргумент в тази насока е непогасяването на задълженията на дружеството изобщо и липсата на резултат за принудително събиране на данъчните задължения.

3. По отношение **третата кумулативна предпоставка** за ангажиране отговорността на жалбоподателя, а именно - вследствие на горните разпоредителни действия имуществото на дружеството да е намаляло и изключително по причина на извършените разпоредителни сделки да не са платени данъци или осигурителни вноски, съдът намира, че същата не е доказана.

Безспорно в случая е, че с двете посочени по-горе разпореждания- за разпределение на дивидент и предоставяне на заеми, имуществото на дружеството „Европроект билд“ ЕООД е намаляло.

Спорен е въпроса дали по тази причина, в резултат на тези извършени разпоредителни сделки, не са платени дължимите данъци и осигурителни вноски.

В тази връзка по делото е изготвена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение е, че размерът на задължението на дружеството за данъци и осигуровки е 163 000.00 /в РА е посочено 162 349.06 лв./, като размера на активите на дружеството надвишава размера на задълженията му 2.89 лв., а

ако бъдат прибавени лихвите към главницата за задълженията на дружеството е видно, че размерът на активите на дружеството е 459 000.00 лв отново надвишава данъчните задължения-главници и лихви към тях с 216 000 лв., т.е. 2.22 пъти.

Съдът изцяло кредитира възраженията на ответника, че приетата ССЕ в хода на дело не оборва изводите в РА, тъй като същата се основава на счетоводни документи, а не на реално имущество и не са ангажирани доказателства, че активите, отразени в счетоводните документи съществуват реално. Съгласно установената съдебна практика върху оспорвания пада доказателствената тежест да обори фактическите констатации в РА и в условията на пълно насрещно доказване, да установи твърдените от него факти и обстоятелства, с които да опровергае фактическите констатации в акта. Разпоредбата на чл.67 ДОПК предвижда, че заключението на експертизата следва да бъде преценявано заедно с другите доказателства, събрани в хода на производството, а съгласно чл.49 ДОПК писмени доказателства се допускат за установяване на всички факти и обстоятелства от значение за производствата по този кодекс. По делото са представени оборотни ведомости на дружеството, баланс и отчет за приходите и разходите и счетоводен армотизационен плат на дружеството към 31.12.2022. Представените доказателства, въз основа на които е изготвена ССЕ, не доказват вземанията на дружеството в размер на 459 000.00лв. Видно от обстоятелствената част и заключението на експертизата е прието, че дружеството има дългосрочни инвестиции в размер на 52 000лв., вземания от клиенти в размер на 127 000лв, други вземания 171 000лв. и други активи, които обаче не са подкрепени с никакви доказателства по делото. Нещо повече-наличието на вземания от страна на дружеството не води до извода за осигурена и то пълна събираемост на тези вземания. Самото дружество има непогасени данъчни задължения, които въпреки твърденията за наличие на активи, не погасява. Допълнителен аргумент за липса на реална наличност на тези активи са и предприетите действия от страна на НАП за принудително събиране на данъчните задължения, които обаче са останали без резултат. Липсата на каквито и да е първични счетоводни документи, които да доказват вземанията на дружеството, предприети от него постъпки за събираемост на тези вземания и резултата от тези действия, води на извода, че дружеството не е разполагало с активите, посочени в ССЕ, тъй като извода в експертизата не се подкрепя от никакви други доказателства по делото.
apis://base=narh&doccode=2023&topar=art124_al2&type=201/
apis://base=narh&doccode=2023&topar=art122_al2&type=201/
apis://base=narh&doccode=2023&topar=art122_al1&type=201/

Предвид гореизложеното съдът счита, че са налице кумулативноизискуемите предпоставки по чл.19 ал.2 ДОПК и с РА законосъобразно е установено задължение на жалбоподателя по този ред.

На основание чл.160, ал.1 от ДОПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи

съобразно редакция на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на образуване на съдебното производство, тъй като към този момент жалбоподателят може да прецени евентуален размер на съдебните си разноски, което от своя страна би го мотивирало да подаде или да не подава жалба. При обжалваем интерес от 206 112.05 лв. дължимото юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.7, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.в. бр.68/2020 г.) е 12 894.48 лв. Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1, изречение първо от ДОПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх.В ет.2 ап.4, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-2222 10 22 000732-091-001/05.08.2022 г., издаден от С. Т. К.–орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1777/11.11.2022 на ЗА Директора на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността на Д. в качеството му на член на управителен орган на „Европроект билд“ ЕООД, за задължения на дружеството общо в размер на 206 112.05 лв., в т.ч. за корпоративен данък за 2019г. в размер на 71 597.45 лв., лихви върху тях в размер на 15 235.57лв, за данък върху доходите на физическите лица за периодите м.08.2010г. до м.01202г. в размер на 5 135.69 лв., лихви върху тях в размер на 1 422.51лв., за осигурителни вноски за ДОО за периодите от 0.08.2019 до 31.01.2020г. в размер на 11 784.17лв., лихви върху тях в размер на 3 267.02 лв., за здравни вноски за периодите 01.08.2019г. до 31.01.2020г. в размер на 4 833.33лв., лихви върху тях в размер на 1 340.12лв., за вноски в УПФ за периодите 01.08.2019 до 31.01.2020 в размер на 2 871.69лв., лихви върху тях в размер на 795.99 лв., за ДДС за периодите 02.2019г. до м. 04.2019, от м. 09.2019 до м.12.2019г., м.03, м.06, м.07, м.10 2020г. и м.05 2021г., общо в размер на 66 126.73 лв. и лихви върху тях в размер на 21 701.78лв.

ОСЪЖДА П. С. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция по приходите сумата в размер на 12 894.48 лв (дванадесет хиляди осемстотин деветдесет и четири лева и четиридесет и осем стотинки) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: